

Idar Kristiansen ble født i Honningsvåg i 1932. Familien flyttet til Kåfjord da Idar var barn. Han bodde i Olderdalen i store deler av sitt liv.

I 1980 fikk han Aschehous litteraturpris. Samme år ble han nominert til Nordisk Råds Litteraturpris.

Idar Kristiansens forfatterskap er viden kjent og beskrevet i flere sammenhenger . Han publiserte sin første diktsamling *Sanger fra en tundra* i 1957. Siden fulgte diktsamlingen *Alt du trodde glemt* i 1961. Dokumentaren *Korstog mot Kautokeino* i 1970. Så fulgte fire romaner *Svanevinger i nord* i 1978. *Den salte åkeren* i 1979. *Stiene fører til havet* i 1980, og *Guds nåde nordpå* i 1981. I 1982 kom boka *Brenninger forut* som var ei bok som inneholdt noveller og

dikt. Han prøvde seg også som krimforfatter i 1983 med boka *Regnskap i rødt*.

Romanen *Nådekvalpens dal* ble utgitt etter hans død i 1985.

Romanene *Svanevinger i nord* og *Den salte åkeren* var utgangspunktet for den norske filmen *Havlandet* fra 1985

Idar var glad i naturen og brukte ofte Vinterdalen i sine dikt. I diktet *Min sang til Kåfjord* skriver han:

*Ferdes jeg vidt, vil jeg ofte tilbake
Dit Vinterdals-natten er gnistrende stum,
Eller dit Bergan med dvergbjørk og nattsol
rødmer som Kåfjordens ungdom i sum.
Dit hvor Vårherre er nær med sin hånd.
Dit Erik Johnsen ga armoden ånd.*

I siste verset, der inspirasjonen synes å være hentet fra Olderdalen, skriver han:

*Visst finnes smålighet, vantro og mismot.
Mangt er vel gråstein som burde vært gull.
Men Anna er hjemme, og Elsa og Erik.
Godt, du å se deg! Ja, kjelen er full!
Mennesket lever på hjembygdens jord.
Signe det Kåfjord som elsker og gror!*

I diktsamlingen *Alt du trodde glemt* skriver han flere dikt der han kan ha hentet inspirasjon fra Vinterdalen:

*Alt du trodde glemt er ikke glemt.
Havet husker ditt forlis, og fuglen
snarene du satte. Stien husker
dine feiltrinn, og ditt hjerte husker
henne som du ingengang har glemt.*

I den samme diktsamling skriver han:

*Jeg er elven.
Jeg er grums og klarhet,
gullkorn skjult i sanden,
stille flater,
stride stryk.
Hvilken dyp kilde hvor
er mitt opphav,
hvilken tørst hvor
er mitt mål?
Alltid er jeg den samme,
men aldri helt den samme.
Aldri når jeg frem,
skjønt mitt vesen er i bevegelse.*

Idars mest kjente dikt er *Her bor mitt folk*. Dette diktet ble første gang offentliggjort i Dagbladet 20.juni 1964.

I en kulturmønstring i forbindelse med Kong Olavs død, leste Lars Andreas Larsen to av versene fra dette diktet :

*Her bor mitt folk
    Bak husene står ljåen
Men dørene er åpne:
    Velkommen til vårt bord
for nøysomhet
    Et bord for brød og fisk
Et bord for underet
    på livets slitte duk*

*Her bor mitt folk
    Is-hvite tinder speiler
sin uforgjengelige tro
    I deres øyne*

*Ta fra oss alt
Brenn våre hytter ned!
Vi setter atter våre garn lik Peter
og fanger stimene av lys
som lagres
i hjertene
Hvor, mørke, er din brodd?*

Flere av Idars dikt er tonesatt. Den mest kjente er *Hungerstanka fra Ollikangas* som sangduoen Tobben og Ero har gjorde udødelig. Men også *Sang til Mollis* og *Min sang til Kåfjord* er flotte sanger.

En stor dikter som gikk bort så altfor tidlig. Kun 53 år gammel.

Den som ingenting eier; eier meget.....